

DE STER VAN NEDERLAND

OPGERICHT

IN 1896

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
van de Heiligen der Laatste Dagen

15 JANUARI 1936

No. 2

41e JAARGANG

Wij hebben de waarheden van het eeuwig Evangelie. Het is onze verantwoording, ze onder de aandacht der menschheid te brengen op de vriendelijkste, krachtigste en indrukwekkendste wijze, waartoe wij in staat zijn onder de leiding van den Geest des Heeren, waarvan het ons recht en voorrecht is, dezen te bezitten en te genieten, wanneer in deze heilige bediening werkzaam.

George F. Richards.

RAADGEVINGEN VAN PRESIDENT J. REUBEN CLARK

(President J. Reuben Clark, die deze raadgevingen uitsprak op de laatste halfjaarlijksche conferentie van de Kerk, bracht een kort bezoek aan Engeland tijdens de eerste dagen van Januari. Hij kwam op 2 Januari te Londen aan en vertrok weder op den 9en naar de Vereenigde Staten. Zijn reis betrof een officiële afvaardiging voor het behartigen der internationale belangen en was niet bedoeld als een bezoek als algemeene autoriteit. Op 5 Januari j.l. sprak hij te Londen in een speciale openbare vergadering).

Wederom wil ik hulde brengen aan de muziek onzer Kerk. Tijdens deze conferentie hebben wij niets anders dan wondermooi uitgevoerde muziek gehoord, te beginnen met het Summit Stake-koor,

een koor van een onzer kleinere stakes, hetwelk de liederen Zions zeer schoon en melodieus zong; dan de Zingende Moeders, die volgens mij zongen met al de liefde en schoonheid van het moederschap; en vervolgens het groote Duitsche koor, hetwelk met

de klaarheid en zuiverheid zong, welke de gedachten en gewoonten der Duitsche naties kenmerken; en ten laatste vandaag ons eigen koor hier, hetwelk liederen voor ons ten gehoor heeft gebracht.

„Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die den vrede doet hooren!” En wij, mijn broeders en zusters, zijn die boodschappers. De menschen mogen roepen: „Vrede, vrede”, maar er zal geen vrede zijn, totdat de mannen en vrouwen alle hebzucht, wellust, drift, machtswellust en aardsche rijkdommen, alle onheilige verlangens uit hun hart zullen verbannen. Het is de plicht van ons volk, het zuurdeesem te zijn, dat dit alles zal moeten doortrekken. Totdat wij, dit volk, uit ons hart en verstand alle lagere menschelijke hartstochten kunnen verbannen, zal er weinig hoop op vrede zijn, noch onder ons, noch in de wereld.

Wanneer wij deze dingen uit ons hart verbannen, en wanneer wij een leven van vrede leven, goedsmoeds zijn, broederliefde en vriendelijkheid toonen, dan weet niemand, welchen invloed dat zal uitoefenen en ik weet zeker, dat God, wanneer wij dat punt bereiken, voornemens is, het moreele leiderschap der wereld op ons over te dragen. God geve, dat die dag niet veraf is.

„Reine handen en reine harten” was het lied, hetwelk vanmorgen werd gezongen, Reine handen — rein van de bezoedeling onzer medemenschen, rein door ze af te houden van de goederen onzer naasten, rein van het bloed onzer natuurgenooten; dat dient de reinheid te zijn, welke de onze moet worden. Reine harten — rein voor den Heere; hebzucht en wellust en begeerigheid uit ons hart verbannen, rein voor den Heere staan, opdat Hij daarin moge zien en kan zien, dat er niets in is, dat Hem smart kan veroorzaken en niets, dat ons zou doen blozen.

Ik heb dikwijls gezegd: „Ik vraag me af, hoe wij allen zouden staan en hoe ik persoonlijk zou staan, wanneer mij werd verteld, dat God bij gindschen berg was en ik naar Hem toe kon gaan, als ik wilde”. Ik vraag me af, of mijn leven zoodanig is geweest, dat ik kon gaan en voor het Wezen staan, Dat door mij heen kan zien en mijn geheime gedachten en hoop en verlangens kan lezen. Tenzij en totdat wij deze proef kunnen doorstaan, mijn broeders en zusters, leven wij niet, zooals de Heere dat van ons verlangt.

Mijn broeders en zusters, ons wordt gezegd, dat wij door wetten worden geregeerd. Er schijnen er enkelen onder ons te zijn, die dat feit niet begrijpen. Leest de 88e afdeeling van *Leer en Verbonden* en ziet, wat daar over de wet gesproken wordt en de noodzakelijkheid, om die wet na te leven, wanneer wij willen zijn, zooals God dat verlangt en wanneer wij die zegeningen en die glories willen beërven, welke God voor ons heeft weggelegd, indien wij de wet slechts naleven.

Volgens mij kan de wet gemakkelijk in twee categorieën worden verdeeld: ten eerste, de wet van het gebod en aan die gebodswet

zijn straffen verbonden en die straffen komen, wanneer wij de wet overtreden. Alle groote natuurwetten zijn van dat soort en er zijn zekere groote geestelijke wetten — het bedrijven van de onvergeeflijke zonde, het bedrijven van overspel en andere dingen — welke hun eigen straffen met zich brengen of wij willen of niet.

Dan zijn er die groote wetten der zegeningen. De Heere heeft ons enkele zulke wetten gegeven, soms heeft Hij ze weggenomen. Ze zijn slechts de wetten der zegeningen, en daaraan is alleen de straf verbonden, dat wij dien zegen niet zullen ontvangen — en somtijds is die straf groot genoeg.

U zult zich herinneren, dat in den tijd van Mozes de Heere het volk trachtte te bewegen, het Melchizedeksche Priesterschap aan te nemen. Zij konden dat niet doen; zij ontvingen dan ook niet de zegeningen.

In onzen tijd trachtte de Heere de Vereenigde Orde te vestigen. We waren niet in staat, ze te leven. We ontvingen den zegen niet.

Er komen wellicht andere wetten in gedachten, andere voorrechten, welke de Heere ons heeft gegeven, waarnaar wij niet kunnen leven en welke Hij verplicht is, weer van ons weg te nemen.

Er zijn onder ons mannen en ook vrouwen, die leerstellingen prediken, welke voor iedere vezel onzer beschaving verwoestend zijn. Ik hoor nu en dan en hier en daar de leer der „vrije liefde”. Er zijn er onder u, die hun kinderen wilden leeren, dat het sexueel verlangen net zoowel een biologische drang is als honger en dorst en dat wij dit met even weinig terughouding en beheersching mogen bevredigen als wanneer wij eten en drinken. Niets lagers is er ooit door Satan bedacht dan deze leerstelling.

Broeders en zusters, waakt over uw gezinnen, uw kinderen. Onderwijst hen, eert hen, houdt hen van deze verschrikkelijke zonde af. Mijn ouders hebben mij geleerd, dat zij mij liever naar het graf wilden dragen dan dat ik mijn kuisheid zou verliezen en ik dank God voor die leering. Totdat wij tot die leerstelling geraken, totdat dit het gevoel en de gedachtengang der Laterdaagsche Heiligen is, zal de wellust onder ons blijven voortsluipen en zijn tol opeischen.

Soms komt van onder het jongere volk een oproep, om onze idealen los te laten. Zij zeggen ons, dat onze idealen te hoog zijn en de Kerk ze lager moet stellen. Mijn broeders en zusters, mijn jong volk, de Kerk kan de wetten Gods niet veranderen. Ze staan onveranderlijk. Wij kunnen de regels veranderen; we kunnen zeggen, dat een dronkaard den tempel mag binnengaan; we kunnen zeggen, dat hij die thee en koffie drinkt, den tempel mag betreden. Doch wij kunnen de biologische wet niet veranderen, dat iemand, die verdoovingsmiddelen gebruikt, eens op de een of andere manier ergens de straf moet betalen — hijzelf of zijn kinderen of zijn kindskinderen. En dit is de ellende en de vloek

van het ongehoorzaam zijn aan de natuurwetten en God's wetten.

Mijn broeders en zusters, laat ons waken. Laat ons het Evangelie in ons hart brengen. Laat ons het leven, want indien wij dat doen, zal de Heere ons zekerlijk zegenen.

Het schijnt somtijds wel, alsof de duisternis, die ons omringt, ondoordringbaar is. Ik kan aan alle zijden de teekenen zien van een grooten slechten geest, die onze beschaving omver wil werken, de verwoesting van den godsdienst en de verlaging van den mensch tot het peil der beesten wil bewerkstelligen. Deze geest werkt hier en daar en overal. Mogen wij hopen en mogen wij bidden, dat dit de duisternis vóór den dageraad is, en dat spoedig het licht in het oosten zal verrijzen, hetwelk de duisternis zal doen verdwijnen, dat de zon der gerechtigheid zal opgaan, om de bergtoppen zal spelen en de dalen zal vervullen, ons hart, ons leven zal verlichten, totdat wij het volk zullen zijn, zooals de Heere wenscht, dat wij zijn zullen.

Moge dit komen, bid ik in den naam van Jezus, Amen.

VERANTWOORDELIJKHEID VOOR ZONDE

door President Joseph F. Merrill

Kortgeleden hoorden wij de idee opperen, dat een persoon, zooals b.v. een landsdictator, niet verantwoordelijk kon worden

gesteld voor alhetgeen hij doet, omdat hij slechts een werktuig in de handen van den Almachtige is tot het doen plaatshebben van gebeurtenissen, door goddelijk geïnspireerde profeten voorspeld. Deze idee helt over naar de leerstelling der uitverkiezing — de leerstelling, dat God voor eeuwig een persoon naar den hemel of de hel verwijst.

Het is overbodig te zeggen, dat deze leer en de leer van den vrijen wil van den mensch niet met elkaar overeenstemmen. Doch de persoonlijke vrije wil ligt aan het plan van zaligheid ten grondslag — het is een

zeer voornaam beginsel in het Evangelie van Jezus Christus. Wij aanvaardden derhalve de leer der uitverkiezing niet. Indien dit zoo was, zou onze prediking overbodig zijn. De menschen zouden machteloos zijn, om zichzelf door de genade van God te redden. Hoe zij ook zouden strijden, hun lot was reeds beslist. De uitverkiezing zou hen ondanks alles, wat zij wilden of konden doen, in den hemel of de hel voeren.

Aan den anderen kant hebben wij de woorden van het lied, waarvan het eerste en laatste vers volgen, hetwelk met het beginsel van den vrijen wil overeenkomt :

Weet dan, dat elke ziel is vrij
Zijn weg te kiezen, waar 't ook zij;
Ten hemel dwingt de Heer ons niet,
Daar Hij een vrijen wil ons liet.

Als wij verwerpen Zijn geboôn,
Met 't heil'ge drijven spot en hoon,
Dan zal door eigen schuld slechts pijn
Het loon van onze daden zijn.

Het hoofddoel van 's menschen sterfelijk bestaan is, om hem in de gelegenheid te stellen te kiezen tusschen goed en kwaad, terwijl hij aangaande beide ondervinding heeft. De rechtvaardigheids-eigenschap, welke als een voornaam deel der goddelijke natuur wordt erkend, weerhoudt de gedachte, dat de mensch de belofte van een belooning voor rechtvaardigheid en de bedreiging van een straf voor slechte daden zou ontvangen, indien hij geen macht tot onafhankelijk handelen zou bezitten. Het is net zoo min een deel van God's plan, de menschen tot het goede te dwingen, dan het Zijn wil is, verkeerde machten toe te staan, de menschen tot zonden te nopen.

„Het bezit van den vrijen wil omvat noodzakelijkerwijze persoonlijke verantwoording. De mensch is vrij tot het voor zichzelf kiezen en is daardoor zeer terecht gehouden aan een strikte verantwoordelijkheid voor zijn daden”.

Neen, de mensch kan zich niet met goed gevolg voor zijn verkeerd-doen verontschuldigen door zijn daden aan uitverkiezing toe te schrijven. God gebruikt niemand als een marionet. Het is natuurlijk waar, dat God, Die een voorkennis heeft van wat de menschen zouden doen, door geïnspireerde profeten heeft doen uitbeelden de toestanden, welke er in zekere toekomstige tijden zouden bestaan en enkele gebeurtenissen heeft voorspeld, welke zouden gebeuren en zijn geschied. Doch deze gebeurtenissen waren of zullen allen het gevolg zijn van het door de menschen uitoefenen van hun vrijen wil.

Wanneer wij dit zeggen, vergeten wij niet, dat Jezus tot Zijn discipelen zeide: „Het kan niet wezen, dat er geene ergernissen komen, doch wee hem, door welken zij komen”. (Luk. 17 : 1 ; eveneens Matth. 18 : 7).

Deze verklaring doet echter niets af aan of is in geen geval in tegenstrijd met het beginsel van den vrijen wil. Het was Satan's rebelleeren, hetwelk hem uit den hemel dreef, niet des menschen behoefte aan tegenstand, waarvan de overwinning hem moed en sterkte zou geven. Inderdaad maakt Lehi in een uiteenzetting omtrent de noodzakelijkheid van „een tegenstelling in alle dingen”

duidelijk, dat dit zoo is, opdat de mensch de gelegenheid zou hebben zijn vrijen wil uit te werken (2 Nephi 2 : 15-16).

Het schijnt de aard van den mensch te zijn, een alibi te zoeken — toestanden of iemand anders te blameeren — teneinde een verontschuldiging voor verkeerd-doen te hebben. Met andere woorden : hij is geneigd, de bordjes te verhangen. Doch bij God, Die niet te bedriegen is, zal dit alles geen succes hebben. Hij „zal een iegelijk vergelden naar zijn werken ; dengenen wel, die met volharding in goed doen heerlijkheid en eer en onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven. Maar dengenen, die twistgierig zijn en die der waarheid ongehoorzaam, doch der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, zal verbolgenheid en toorn vergolden worden.” Rom. 2 : 6-8).

In zijn heerlijk visioen op het eiland Patmos zag Johannes „de dooden, klein en groot, staande voor God ; en de boeken werden geopend ; en een ander boek werd geopend dat des levens is, en de dooden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was naar hunne werken.” (Openb. 20 : 12).

De leerstelling van persoonlijke verantwoordelijkheid, gebaseerd op den vrijen wil, en belooning volgens verdienste of gedaan werk is in het Evangelie van den Meester fundamenteel. Laat niemand zichzelf bedriegen door te gelooven, dat het anders zal zijn.

VOOR JONGE OGEN

Bladen uit mijn Dagboek door President Wilford Woodruff

(Vervolg)

HOOFDSTUK XVIII.

Joseph Smith, de profeet, vroeg den Here, wat Zijn wil met betrekking tot de Twaalven was en de Here antwoordde in een openbaring, op 8 Juli 1838 gegeven, waarin Hij zeide : „Laat ze van mijn heiligen in de stad Far West afscheid nemen op de 26e dag van aanstaande April, op de bouwgrond van Mijn Huis, zegt de Here. Laat mijn dienstknecht John Taylor en ook mijn dienstknecht John E. Page en ook mijn dienstknecht Wilford Woodruff en ook mijn dienstknecht Willard Richards worden aangesteld om de plaats van hen, die gevallen zijn, in te nemen en laat ze officieel van hun aanstelling in kennis worden gesteld”.

Men zal wel merken, dat dit verschilt van bijna alle andere openbaringen in dit opzicht : er werd een dag en een plaats bepaald, waar het begin der zending zou zijn. Toen de openbaring werd gegeven, was er vrede en rust in Far West, Missouri, de stad waar de meeste Laterdaagse Heiligen woonden, doch voordat de tijd der vervulling aanbrak, werden de Heiligen van God uit de staat Missouri verdreven naar de staat Illinois, onder leiding van gouverneur Boggs ; en de Missourianen hadden ge-

zwoeren, dat al zouden alle andere openbaringen van Joseph Smith uitkomen, deze toch nooit zou worden vervuld. Daarin werden de dag en plaats bepaald, wanneer en waar de Twaalf Apostelen de Heiligen moesten verlaten, om over de grote wateren op zending te gaan en het gepeupel te Missouri had verklaard, dat zij er wel voor zouden zorgen, dat dit niet gebeurde.

Het scheen wel alsof de Here, Die een voorkennis had van wat zou plaats hebben, de openbaring op deze wijze had gegeven om te zien, of de apostelen deze ten koste van hun eigen leven zouden gehoorzamen.

Toen de tijd naderde, waarop dit gebod des Heren zou worden gehoorzaamd, was Brigham Young President van de Twaalf Apostelen; Thos. B. Marsh, de oudste apostel, was afgevallen. Broeder Brigham riep diegenen der Twaalven, die toen in Quincy, Illinois waren, te zamen om te vernemen, hoe zij dachten over het gaan naar Far West, om de openbaring te vervullen.

Te dien tijde waren de profeet Joseph en zijn broeder Hyrum, Sidney Rigdon, Lyman Wight en Parley P. Pratt in de gevangenis in Missouri; maar Joseph Smith, de patriarch, was in Quincy, Illinois. Hij en de anderen, die aanwezig waren, vonden het niet verstandig voor ons, om de reis te ondernemen, daar ons leven in zeer groot gevaar zou zijn. Zij dachten, dat de Here de goede wil wel voor de daad zou nemen. Doch toen President Young den Twaalven vroeg, wat hun gevoelens daaromtrent waren, zeiden we allen als uit één mond, dat de Here God het gesproken had en dat wij moesten gehoorzamen.

(Wordt vervolgd).

DE »UTAH-NEDERLANDER« GEEFT DEN STRIJD OP

(Uit „De Heidenwereld” van November 1935, No. 462, Vol. 39).

Een-en-twintig en een halfjaar lang verscheen te Salt Lake City de *Utah Nederlander*, orgaan van Nederlandsch-sprekende Mormonen in ons land. Al die jaren is Wm. J. De Bry haar redacteur geweest. Hij deelt mede in 't laatste nummer — waarmede het blad zijn loopbaan voltooit:

„*De Utah-Nederlander* is niet de eerste en eenigste Hollandsche krant in Utah verschenen. Omtrent dertig jaren geleden gevoelde ik reeds, dat een Hollandsche krant hier nuttig zou zijn. Als proefneming gaf ik op het einde van 1905 te Ogden *De Huisvriend* uit, die kosteloos onder het Hollandsche volk verspreid werd. Nadat enkele nummers waren verschenen — gedrukt door G. Denkers te Ogden — werd beselt, dat de onkosten te groot waren om met de uitgave voort te gaan. Eenige korte artikelen werden later door *De Ster* uit *De Huisvriend* overgenomen. Later werd te Salt Lake City *De Hollander* uitgegeven, maar ook dat werk kon wegens de hooge kosten niet voortgezet worden. Uitgevers waren de Gebroeders Dee en redacteur Frank I. Kooyman.”

Het verminderen van emigratie en het afsterven van het geslacht, dat lectuur in eigen taal noodig had, worden opgegeven als oorzaken van het opgeven van bovengenoemd blad. Het laatste

nummer was gedateerd 3 October 1935. 't Was No. 27 van Jaargang 22.

Ter wille van de cultuur-geschiedenis van onzen stam in Amerika wordt hiervan melding gemaakt.

(Het maandbladje „De Heidenwereld” is deel van *Missionary Monthly. Reformed Review*, uitgegeven te Holland, Michigan, in de Vereenigde Staten. Dit Gereformeerde Zendingstijdschrift wordt deels in het Engelsch, deels in het Nederlandsch gedrukt — het November-nummer ruimt aan deze talen respectievelijk 18 en 14 bladzijden in. Redacteurs zijn Dr. Henry Beets en Dr. Seth Vanderwerf. — *Redactie van De Ster van Nederland.*)

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR FEBRUARI 1936 AVONDMAALSVERS

Hij leeft! In ootmoed zitten w' aan
Waar heil'ge zinnebeelden staan,
En trachten — volgers van den Heer —
Zijn wil te doen, Zijn naam ter eer.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 2 Februari. Het eerste Zendingswerk van de herstelde Kerk.
Het herstelde Evangelie naar Europa overgebracht.
Kerkgeschiedenis.
- 9 Februari. De Joden zien uit naar den Messias.
De engel belooft Zacharias een zoon.
Nieuwe Testament.
- 16 Februari. Wij zijn alle Schatzoekers.
De macht van God. Het Boek van Mormon.
- 23 Februari. De Toepassing van het Evangelie op het leven.
Het tooneel van de geschiedenis van den mensch (les 2).
Evangelie Boodschap.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Mattheüs 7 : 12).

„Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de menschen zouden doen, doet gij hun ook alzoo; want dat is de Wet en de Profeten.”

ZANGOEFENING

Tijdens de zangoefening in de maand Februari zal lied no. 149 „Aan de Zendelingen” uit ons zangboek bestudeerd worden. Ofschoon dit niet zoozeer een Zondagsschoollied is, is het toch wel goed, het te kennen en het zoo nu en dan te gebruiken.

Laat ons de liederen toch niet te langzaam zingen, leiders. Het is waar, dat het eene lied niet zoo vlug gezongen behoeft te worden als het andere, doch over het algemeen worden onze liederen te langzaam gezongen. Tracht in den geest onzer Zondagsschoolliederen verandering te brengen. Zing ze met vuur en juist, alsof we onze eigen woorden zingen, inplaats de in het boek geschreven. Werkelijk, de woorden zijn schitterend. Laat dat uit ons zingen blijken!

Sterling K. Hixson, Opziener.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistentie: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

De Kerk in Nederland in 1935.

Bij het naslaan der rapporten van de verschillende gemeenten en de werkzaamheden der zendelingen in 1935 ziet men bewijzen van den welvarenden groei der Kerk in Nederland. Voor deze verbetering zijn wij onzen Vader in den Hemel zeer dankbaar. Het aantal doopelingen bedroeg dit jaar 9 meer dan in 1934. Het aantal vastoffers-betalende leden alsmede het betaalde bedrag zijn beide vermeerderd. De opkomst in avondmaals- en priesterschapsvergaderingen was grooter dan in 1934. Dit alles zijn teekenen van meerdere geestelijkheid en grootere toewijding aan de Evangeliewaarheid. De cijfers toonen aan, dat de leden de geboden van God beter willen gehoorzamen dan tot nu toe. Zij bewijzen, dat er van de zijde van hen, die een verbond met hun God in de wateren des doops hebben gemaakt, een grooter verlangen is, met hun medemenschen (broeders en zusters) te zamen te komen en van het Avondmaal te nuttigen en met betrekking tot de woorden van leven en zaligheid meer licht te ontvangen.

Dit alles dient ons vreugdevol te stemmen. Het dient iederen zendingeling en ieder persoon, die een ambt bekleedt, nieuwe hoop en aanmoediging te geven, er ijverig naar te streven, meer dienstbaar en van grooter nut te worden. Het dient alle leden aan te moedigen, gezamenlijk met hun broeders en zusters het Evangelie van Christus door het daadwerkelijk uitleven van de Evangeliebeginselen in het dagelijksch leven te verspreiden.

Indien wij deze dingen slechts willen doen, zal de Heere het werk onzer handen zegenen en de zaden onzer pogingen een honderdvoud vermenigvuldigen. Het is slechts door vereend pogen en de liefde en eenheid van de leden van de Kerk, dat het zichtbaar Koninkrijk van Christus op aarde uiteindelijk door de glorieuze dagen van het komende Duizendjarig Rijk zal worden veranderd in het Koninkrijk der Hemelen.

NIEUWS VAN DE KERK IN NEDERLAND

Inzegeningen

Op Zondag 5 Januari j.l., werd het dochtertje van Willem en Cornelia Riet van Rotterdam door Pres. T. E. Lyon ingezegend en den naam gegeven van Liahona Willy.

Dienzelfden dag werd Ronald Eddy van Gelderen, zoontje van Marinus en Louisa C. A. van Gelderen van Rotterdam door zijn vader ingezegend.

Doopdienst

Tijdens een te Rotterdam op 27 December j.l. gehouden doopdienst werden door Oud. S. K. Hixson gedoopt Sjoerdje Moedt, Dirk Moedt, Hinke Moedt, Klaas Moedt en Catharina van Vliet, terwijl door Oud. J. J. van Langeveld werden gedoopt Grietje Moedt-geb. Kloppenburg, Margaretha A. Melaerts en Adriaan van Buuren.

Wij verwelkomen deze broeders en zusters in de schare van het Koninkrijk Gods en wenschen hun geluk met de belangrijke schrede, welke zij zijn voorwaarts gegaan. Wij bidden, dat de Heere hen zal zegenen met geloof en nederigheid, opdat zij in staat zullen zijn, standvastig te blijven op de paden, welke zij nu bewandelen.

KERKNIEUWS

Het bouwen van kerken in Samoa

Ons bereikte het bericht, dat onder de leden der Kerk op de eilanden Samoa, in de verre Stille Zuidzee, intensieve bouw-werkzaamheden worden verricht. In het afgelopen jaar is een aantal kerken opgericht en ingewijd. Het bouwwerk van deze kerken werd hoofdzakelijk door de leden der Kerk verricht. Het eenig verkrijgbaar bouwsteen daar is koraalsteen, dat van den bodem der zee rondom de eilanden werd gehaald. De leden doken onder en brachten de steenen aan land en hebben zich veel moeite getroost voor het verkrijgen van hout en het daadwerkelijk bouwen der zalen. De kerken zijn goed en solide gebouwd, en schilderachtig. Zij staan daar als monumenten van het geloof en de oprechtheid dezer inlanders, die de roepstem van den Meester hebben gehoord en de Herstelde Evangelie-boodschap aangenomen.

Kerkvoortgang in 1935

Tijdens het jaar 1935 zijn er vijf nieuwe stakes en bijna vijftig nieuwe wijken (kerk-splitsingen) in de Kerk georganiseerd. President Grant heeft verschillende nieuwe kerkgebouwen ingewijd, verspreid over de staten Maryland, Utah, Idaho en Californië. Het aantal zendelingen, in de 33 zendingsvelden der Kerk werkzaam, is met meer dan 400 gestegen. De opkomst der Priesterschap en de aanwezigheid in vergaderingen is over de geheele Kerk toegenomen. Deze feiten wijzen op de groeiende kracht van het zichtbare Koninkrijk van God, hetwelk ten laatste de geheele wereld zal moeten vervullen.

PRIESTERSCHAPSLESSEN VOOR FEBRUARI 1936

Eerste avond. Gebed, enz. Hoofdstuk XX „Verdere getuigen voor de herstelling.” *Herstelling van het Evangelie*, blz. 111-116.

Tweede avond. Gebed, enz. Twee toespraken over :

1. „Het nut van vasten”. (Zie *De Ster* van 1 September 1934, blz. 257-265).

2. „Avondmaalsdiensten”. (Zie *Gemeente Toezicht*, blz. 22-24).

Derde avond. Gebed, enz. Hoofdstuk XX (Vervolg), *Herstelling van het Evangelie*, blz. 116-121.

Vierde avond. Gebed, enz. Huisbezoekrapport en behandeling van huisbezoekonderwerp voor Maart 1936.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 3en en 4en Zondag in Januari.

HOOFDSTUK XVI

De gekozen Twaalven

Hun oproep en verordineering

(Vervolg)

Met Petrus waren deze twee broeders getuigen van vele der belangrijkste voorvallen in het leven van Jezus; zoo ook waren de drie de eenige apostelen, die getuigen mochten zijn van de opwekking van het dochtertje van Jairus uit den dood tot het leven; ¹⁾ zij waren de eenige leden van de Twaalven, die bij de verheerlijking van Christus tegenwoordig waren; zij waren tijdens het uur van Zijn doodsstrijd in Gethsemané het dichtst bij den Heere ²⁾; en zooals reeds eerder aangehaald, hebben zij in deze moderne dagen hun werk verricht in de herstelling van het Heilig Apostelschap met al zijn vroegere autoriteit en zegenende macht. ³⁾ Jakobus wordt in de theologische literatuur gewoonlijk aangeduid als Jakobus I, om hem te onderscheiden van den anderen apostel van denzelfden naam. Jakobus, de zoon van Zebedeus, was de eerste der apostelen, die als martelaar een gewelddadigen dood stierf; hij werd onthoofd op last van den koning, Herodes Agrippa. ⁴⁾

Johannes was een discipel van den Dooper geweest, en had zijn vertrouwen in het getuigenis van den laatste omtrent Jezus getoond, door zich direct van den voorlooper af te wenden en den Heere te volgen. ⁵⁾ Hij werd een verknocht dienstknecht, en verwijst herhaaldelijk naar zichzelf als de discipel „welken Jezus lief had”. ⁶⁾ Bij het laatste avondmaal zat Johannes naast Jezus en leunde met zijn hoofd op des Meesters borst ⁷⁾, en toen hij den volgenden dag onder het kruis stond, ontving hij van den sterfenden Christus de speciale opdracht, voor de moeder van den Heere te zorgen ⁸⁾ en daaraan gaf hij terstond gehoor, door de weenende Maria naar zijn eigen huis te leiden. Hij was de eerste, die den opgestanen Heere aan de oevers van Galilea herkende en van Zijn onsterfelijke lippen aanmoediging ontving voor zijn hoop, dat zijn leven in het lichaam zou voortduren, opdat hij onder de menschen mocht bedienen, totdat de Christus

¹⁾ Mark. 5:37; Lukas 8:51.

²⁾ Matth. 26:36, 37.

³⁾ Leer en Verb. 27:12.

⁴⁾ Hand. 12:1, 2.

⁵⁾ Joh. 1:35—40; zie *De Ster* van 15 Mei '35, blz. 158, 159.

⁶⁾ Joh. 13:23; 19:26; 20:2.

⁷⁾ Joh. 13:23, 25.

⁸⁾ Joh. 19:25—27.

in Zijn glorie zal komen. ¹⁾ De verwezenlijking van die hoop is door openbaring in moderne dagen bevestigd. ²⁾

Andreas, zoon van Jona en broeder van Simon Petrus, wordt minder vaak aangehaald dan de drie reeds genoemde. Hij was een van des Doopers volgelingen geweest en met Johannes, den zoon van Zebedeus, verliet hij den Dooper, om omtrent Jezus te vernemen; en daarna ging hij op zoek naar Petrus, en verzekerde hem plechtig, dat de Messias gevonden was en bracht zijn broeder aan des Heilands voeten. ³⁾ Hij deelde met Petrus in de eer, om door den Heere aan den oever van het meer te worden geroepen en in de belofte „Ik zal u visschers der menschen maken”. ⁴⁾ Wij lezen, dat op zekere keer *Andreas* met *Petrus*, *Jakobus* en *Johannes* tijdens een persoonlijk onderhoud met den Heere aanwezig was; ⁵⁾ en hij wordt genoemd in verband met het wonderlijke voeden der vijf duizend, ⁶⁾ en hij was het met *Filippus*, die een onderhoud tusschen zekere vragende Grieken en Jezus wilden bewerkstelligen. ⁷⁾ Hij wordt met de anderen genoemd in verband met de hemelvaart van onzen Heere. ⁸⁾ De overlevering is vol verhalen over dezen man, doch omtrent den aard zijner bediening, zijn levensduur en de omstandigheden van zijn dood hebben wij geen authentiek verslag.

Filippus kan de eerste zijn geweest, die den autoritaireren oproep „Volg mij” van de lippen van Jezus heeft ontvangen en wij vinden hem onmiddellijk getuigen, dat Jezus de lang verwachte Messias was. Zijn tehuis was in Bethsaïda, de stad van *Petrus*, *Andreas*, *Jakobus* en *Johannes*. Er wordt gezegd, dat Jezus hem vond ⁹⁾, terwijl de anderen, bij die vroege aanneming betrokken, afzonderlijk uit zichzelf tot Christus schijnen te zijn gekomen. Slechts in het kort wordt van hem gesproken ten tijde van de voeding der vijf duizend, bij welke gelegenheid Jezus hem vroeg: „Vanwaar zullen wij brood koopen, opdat deze eten mogen?” Dit werd gedaan, om hem op de proef te stellen, want Jezus wist, wat zou worden gedaan. *Filippus*' antwoord was gebaseerd op een mededeeling over het kleine in kas zijnde bedrag en toonde geen verwachting van een wonderlijke tusschenkomst. ¹⁰⁾

Het was tot hem, dat de Grieken zich wendden, toen zij een onderhoud met Jezus wenschten, zooals reeds met betrekking tot *Andreas* werd aangehaald. Hij werd met zachtheid terecht gewezen voor zijn verkeerd begripen, toen hij Jezus vroeg, hem en

¹⁾ Joh. 21 : 7, 21—23.

²⁾ Leer en Verb. Afd. 7; vergelijk B. v. M. 3 Nephi 28 : 1—12.

³⁾ Joh. 1 : 35—40.

⁴⁾ Matth. 4 : 18, 19.

⁵⁾ Markus 13 : 3.

⁶⁾ Johannes 6 : 8.

⁷⁾ Johannes 12 : 20-22.

⁸⁾ Hand. 1 : 13.

⁹⁾ Joh. 1 : 43-45.

¹⁰⁾ Joh. 6 : 5-7.

den anderen den Vader te toonen. — „Ben Ik zoo langen tijd met ulieden en hebt gij Mij niet gekend, Filippus?“¹⁾

Behalve de terloopsche melding, dat hij na de hemelvaart een der Elven was, zeggen de schriften ons omtrent hem niets meer.

Bartholomeus wordt in de schriften slechts bij dezen naam genoemd met betrekking tot zijn verordineering tot het apostelschap en als een der Elven na de hemelvaart. De naam beteekent zoon van Tolmai. Het is echter zoo goed als zeker, dat hij de man is, die in Johannes' Evangelie Nathanael wordt genoemd — degene, dien Christus aanduidde als: „waarlijk een Israëliet, in welken geen bedrog is.“²⁾ Hij wordt ook een dergenen genoemd, die met Petrus gingen visschen na de opstanding van Christus.³⁾ Zijn woonplaats was in Kana van Galilea. De redenen, waarom wordt aangenomen, dat Bartholomeus en Nathanael dezelfde personen zijn, zijn de volgende: Bartholomeus wordt in elk der drie synoptische Evangelien als apostel genoemd, doch Nathanael wordt niet vermeld. Nathanael wordt in Johannes' Evangelie tweemaal aangehaald en Bartholomeus in 't geheel niet; Bartholomeus en Filippus of Nathanael en Filippus worden te zamen genoemd.

Mattheus of Levi, zoon van Alfeüs, was een der zeven, die vóór de verordening der Twaalven een oproep ontvingen, om Christus te volgen. Hij was het, die een feest aanrichtte, voor de aanwezigheid waarbij Jezus en de discipelen door de Farizeën zoo hevig werden bekritiseerd⁴⁾ met de aanklacht, dat het voor Hem onbetamelijk was, met tollenaars en zondaars te eten. Mattheus was een tollenaar; zoo duidt hij zichzelf aan in het Evangelie, dat hij schreef;⁵⁾ doch de andere evangelisten laten de betiteling weg, wanneer zij hem bij de Twaalven noemen. Zijn Hebreeuwsche naam Levi wordt door velen als een aanduiding van priesterlijke afkomst begrepen. Omtrent zijn bediening hebben wij geen uitgebreid verslag; ofschoon hij de schrijver van het eerste Evangelie is, onthoudt hij zich van speciale melding aangaande zichzelf, behalve in verband met zijn oproep en verordineering. Door anderen dan de bijbelsche schrijvers wordt omtrent hem gesproken als de meest actieve der apostelen na Christus' dood en zijn arbeiden in landen, ver van Palestina.

Thomas, ook bekend als Didymus, de Grieksche gelijk aan zijn Hebreeuwsche naam, welke „een tweeling“ beteekent, wordt genoemd als een getuige van de opwekking van Lazarus. Zijn gehechtheid aan Jezus wordt getoond door zijn verlangen, om den Heere naar Bethanië te volgen, ofschoon vervolging in die streek zoo goed als zeker was. Tot zijn mede-apostelen zeide Thomas:

¹⁾ Joh. 14: 8, 9.

²⁾ Joh. 1: 45-51. Zie *De Ster* van 1 Juni 1935, blz. 176.

³⁾ Joh. 21: 2, 3.

⁴⁾ *De Ster* van 1 Nov. '35, blz. 353.

⁵⁾ Matth. 10: 3.

„Laat ons ook gaan, opdat wij met Hem sterven.”¹⁾ Zelfs tot op den avond voor de kruisiging begreep Thomas tijdens zijn ondervindingen de komende noodzakelijkheid van des Heilands offerande niet; en toen Jezus wees op Zijn heengaan en de anderen Hem zouden volgen, vroeg Thomas, hoe zij den weg konden weten. Om zijn gemis aan juist begripen werd hij berispt.²⁾

Hij was niet aanwezig, toen de verreezen Christus aan de vergaderde discipelen verscheen op den avond van den dag Zijner opstanding; en toen hem door de anderen werd medegedeeld, dat zij den Heere hadden gezien, uitte hij zeer sterk zijn twijfel en verklaarde, dat hij het niet wilde gelooven, tenzij hij zelf de wonden in het gekruisigde lichaam kon zien en voelen. Acht dagen later bezocht de Heere wederom de apostelen toen zij, zooals bij een vroegere gelegenheid, met gesloten deuren bijeen waren; en tot Thomas zeide de Heere: „Breng uwen vinger hier en zie Mijne Handen en breng uwe hand en steek ze in Mijne zijde”. Toen riep Thomas, nu niet langer in twijfel, doch met van liefde en eerbied vervulde ziel uit: „Mijn Heere en mijn God”.

De Heere zeide tot hem: „Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas! zoo hebt gij geloofd; zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben, en nochtans zullen geloofd hebben”.³⁾ Omtrent Thomas verschijnt in het Nieuwe Testament geen verder verslag, behalve dan zijn aanwezigheid bij de anderen na de hemelvaart.

Jakobus, zoon van Alfeüs, wordt in de Evangeliën slechts genoemd in verband met zijn verordineering tot het apostelschap; en slechts eenmaal ergens anders in het Nieuwe Testament met de benaming „zoon van Alfeüs”.⁴⁾ In andere dan de bijbelsche geschriften wordt hij somtijds aangeduid als Jakobus II, teneinde verwarring van hem met Jakobus, den zoon van Zebedeus, te voorkomen. Er is erkende onzekerheid betreffende de volkomen overeenstemming van Jakobus, den zoon van Alfeüs als de Jakobus of een der Jakobussen, waarnaar in de Handelingen en de Zendbrieven wordt verwezen,⁵⁾ en er bestaat een overvloed van tegenstrijdige literatuur over het onderwerp.⁶⁾

(Wordt vervolgd.)

¹⁾ Joh. 11:16.

²⁾ Joh. 14:1-7.

³⁾ Joh. 20:24-29.

⁴⁾ Hand. 1:13. Aanteekening 3.

⁵⁾ Hand. 12:17; 15:13-21; 21:18; 1 Kor. 15:7; Gal. 1:19; 2:9, 12; en de Zendbrief van Jakobus.

⁶⁾ Aangaande de Jakobussen, in het Nieuwe Testament genoemd, loopt de meening van Bijbelgeleerden uiteen, daar de vraag is, of er twee of drie personen worden bedoeld. Zij, die het er voor houden, dat er drie mannen waren met dezen naam, onderscheiden hen als volgt: 1) Jakobus, de zoon van Zebedeus en broeder van Johannes den apostel; alle bijbelverwijzingen naar hem zijn duidelijk: 2) Jakobus, de zoon van Alfeüs; en 3) Jakobus, de broeder van den Heere (Matth. 13:55; Mark. 6:3; Gal. 1:19). Indien we deze rangschikking aanvaardden, zijn de verwijzingen in noot 5 op deze bladzijde op Jakobus, den broeder van den Heere, van toepassing. Beide, de Oxford en Bagster Bijbel „hulpen” be-

handelen Jakobus, den zoon van Alfeüs en Jakobus, den broeder des Heeren, als één persoon, terwijl de uitdrukking „zoon van” slechts in algemeenen zin wordt begrepen. De Bagster aanduiding is: „Jakobus II, apostel, zoon van Alfeüs, broeder of neef van Jezus.” (Zie aantekening 3). De Nave *Student's Bible* (blz. 1327) zegt, dat de vraag, of „Jakobus de broeder van den Heere, dezelfde was als Jakobus, de zoon van Alfeüs,” een der moeilijkste kwesties in de biografische geschiedenis der Evangelien is”. Faussett ondersteunt (in zijn *Cyclopedia Critical and Expository*) de bewering, dat er slechts één Jakobus wordt bedoeld; en andere erkende zegsmannen beschouwen de twee als één. Voor een uitgebreide beschouwing over dit onderwerp wordt de lezer naar speciale werken verwezen.

GENEALOGISCHE VEREENIGING

Tempeltestament

Voor alle kinderen van God is het noodzakelijk en een middel tot eeuwiggen vooruitgang, dat de heilige tempelverordeningen aan hen bediend worden.

Voor vele Heiligen in deze Zending zal het echter een vrome wensch blijven zelf het voor hun noodzakelijke werk in een van de tempels te volbrengen.

Velen hebben zich dan ook afgevraagd: hoe zal dit nu gedaan moeten worden? De mogelijkheid bestaat, dat kinderen voor hunne ouders of ouders voor hunne kinderen het verlossingswerk zullen verrichten en de huwelijksbanden voor eeuwig zullen laten bevestigen. Mogelijk kan ook het Zendingskantoor voor dit werk zorgdragen. Vast staat echter, dat men vertrouwen moet stellen op anderen en dat door de een of andere oorzaak het werk vertraagd of in het geheel niet gedaan zou kunnen worden. Ook blijkt, dat vaak anderen niet voldoende op de hoogte zijn met de gegevens en verlangens van de afgestorvenen, b.v. betreffende hun verlangen om het eeuwige huwelijk te sluiten, verzegeling van aangenomen kinderen, enz. Het Zendingskantoor heeft nu het tempelwerk laten verrichten voor de in 1933 en 1934 overleden leden dezer Zending en is bezig dit voor 1935 te doen; echter leverde een en ander zooveel niet te beantwoorden vraagpunten op, dat er in het vervolg een meer bevredigende weg zal gevolgd dienen te worden.

Ieder lid van onze Kerk, ouder dan 8 jaar, die zich wil verzekeren, dat het noodige begiftigings- en verzegelingswerk direct na het overlijden voor hem gedaan zal worden, dient aan den overziener der Genealogische Vereeniging bepaalde lijsten en kaarten te zenden. Dit z.g.n. tempeltestament is persoonlijk, zoodat het gemaakt moet worden voor elk lid boven 8 jaar. Voor de juiste wijze van invullen dezer papieren zijn circulaires aan de gemeentebesturen en waar een afdeeling der Vereeniging gevestigd is, eveneens aan den leider dezer afdeeling, ter beschikking gesteld, waar het tempeltestament in behandeld wordt, benevens een compleet voorbeeld ervan.

Het tempeltestament moet door het hoofdbestuur geheel in orde bevonden worden, waarom wij U aanraden uw werk met den leider van het Genealogische werk in uw gemeente te bespreken en zijne goedkeuring te verkrijgen, alvorens ze in te zenden.

Voor gevallen, waar de goedkeuring van het Tempelpresident-schap voor noodig is, zooals voor het adopteeren van kinderen en het verzegelen van een weduwe aan een man, is het noodzakelijk, een dergelijk verzoek bij te sluiten, zoo mogelijk in de Engelsche taal gesteld. Denk aan voldoende frankeering Uwer brieven en het juist vouwen Uwer lijsten. Uitsluitend door hen, die geen gelegenheid hebben de vereischte lijsten onder leiding van een afdeulingsbestuur te maken en zich hiertoe zelf niet bekwaam achten, kan de vragenlijst beantwoord worden, welke op de achterzijde van de circulaire gedrukt is, en welke dan met insluiting van een postzegel van 6 cent voor ieder testament moet verzonden worden aan den overziener der Vereeniging: Br. G. T. Riebeek, Bosboom Toussaintstraat 23, Dordrecht; het tempeltestament zal dan door of vanwege het hoofdbestuur worden gemaakt. Sluit steeds in brieven voldoende porto voor antwoord in, zoo dit verlangd wordt. Alle materialen kunnen per girobiljet bij het hoofdbestuur der Zending besteld worden.

We hopen, dat ge in Uw eigen belang en dat Uwer verwanten dit testament zult inzenden. In rustig vertrouwen zult ge dit leven kunnen verlaten in de vaste overtuiging, dat ge direct aan de overzijde alle middelen zult ontvangen om grootere glorie en kennis te verkrijgen.

Mogen Vaders zegen rusten op dit ons zoo heilige werk en onze harten brandende in ons zijn, het verlossende werk voor onze dooden te doen.

Het Hoofdbestuur.

LESROOSTER DER HULPORGANISATIES VOOR FEBRUARI 1936

- Z.H.V.** Eerste avond. — Theologie-lessen no. 4 en 5 en getuigenis-vergadering.
Tweede avond. — Werk en Zaken.
Derde avond. — Leven en Letterkunde-les no. 5.
Vierde avond. — Maatschappelijk Welzijn-les no. 5.
- O.O.V.** Eerste avond — *Leiderschap van Joseph Smith*, Hoofdstuk VII.
Tweede avond. — Activiteitsles (Muziek) no. 1.
Derde avond. — *Leiderschap van Joseph Smith*, Hoofdstuk VIII.
Vierde avond. — Activiteitsles (Muziek) no. 2.

INHOUD

Raadgevingen van President	Van de Redactie:
J. Reuben Clark 17	De Kerk in Nederland in 1935 25
Verantwoordelijkheid voor	Nieuws van de Kerk in Neder-
zonde 20	land 25
Voor Jonge Ogen 22	Kerknieuws. 26
De „Utah-Nederlander" geeft	Priesterschapslessen v. Februari 26
den strijd op 23	Jezus de Christus 27
Zondagsschoolwerk v. Februari 24	Genealogische Vereeniging . . 31
	Lesrooster 32